

danas ima dobra, dolazi od onog prevrata, i sve zlo koje ju tišti, nastalo je od tuda što se više ili manje nemari za velika načela koja se u onom događaju očitovaše... Njegova načela raznesena su u sve zemlje, ona su svoj Europi dala novo lice, njimi su nadahnuti svi narodi: ona uvek žive i razvijaju se«. ¹²⁾

Starčević je svijestan proturevolucionarne uloge, koju je svećenstvo zajedno sa plemstvom vršilo u Francuskoj. Svećenstvo kao povlašćeni stalež bilo je za to, da se održi postojeće stanje, i koliko je moglo, izazvalo je ustanke puka protiv ustava »koj imadiaše narod preporoditi i zemlju urediti«. Starčević je ipak znao da cijeni ono svećenstvo, koje je ostalo uz puk i borilo se za njegova prava. On ustaje samo protiv takovog svećenstva »koje ne veruje u nikakova boga, koje traži samo svoju korist na ovom svetu, a drugim preporuča dobra budućega života«. ¹³⁾

Međutim Starčević je svijestan, da ideje francuske revolucije ni u samoj Francuskoj nisu bile provedene. Osnovna je ideja francuske revolucije bila, da vlast pripada širokim narodnim slojevima, a to je bilo u prvom redu seljaštvo, radništvo i malo građanstvo. Međutim vlast je zapravo od svećenstva i plemstva prešla u ruke bogatih građana, i ti sada nastoje da svim sredstvima održe vlast u rukama protiv interesa seljaštva i radništva, i to tobože u ime »demokracije«. I to obsjenjivanje širokih narodnih slojeva naziva Starčević »slavoserb-

¹²⁾ A. Starčević: Ustavi Francezke, Zagreb, 1889.

¹³⁾ Ibid.